

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at arbejde for at søge Danmarks forbehold for Grønland af Aarhuskonventionen (om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet) ophævet, og at dette arbejde skal påbegyndes umiddelbart efter vedtagelsen af nærværende beslutningsforslag. (Inatsisartunut ilaasortaq / Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Miljø & Natur)

1. behandling

Indledningsvis skal jeg takke medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit for den interesse, hun med forslaget viser for information og borgerinddragelse på miljøområdet, ved at fremsætte dette beslutningsforslag om implementering af Aarhuskonventionen.

Borgernes miljørettigheder, information og inddragelse er områder, som Naalakkersuisut prioriterer højt. Det kan bl.a. ses af vores forslag til ændring af råstofloven, som behandles under den igangværende samling i Inatsisartut under punkt 132.

Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at de vigtigste hensigter i Aarhuskonventionen allerede er indarbejdet i den gældende miljølovgivning.

I den almindeligt gældende miljølovgivning er konventionen blevet inddraget i udfærdigelsen af Landstingsforordning nr. 8 af 15. november 2007 om ændring af Landstingsforordning om beskyttelse af miljøet, hvor klagemuligheden blev ændret i Kapitel 10.

På råstofområdet er der i Råstofloven særlige bestemmelser om offentlighedens adgang til miljøoplysninger, med det formål at skabe større klarhed og gennemsigtighed og lette adgangen til at forstå og anvende reglerne i praksis.

Det fremgår bl.a. af Råstoflovens bestemmelser om miljøvurderinger og særlige bestemmelser om borgeres og interesseorganisationers adgang til at klage over forvaltningsmæssige afgørelser,

Såfremt Inatsisartut tilslutter sig Naalakkersuisuts forslag til ændring af Råstofloven, vil dette blive udbygget med bestemmelser om bedre regler for høring samt mulighed for at søge økonomisk støtte til at deltage i høringer. De nye bestemmelser vil være med til at sikre tidlig inddragelse i selskabernes projektplaner og skabe øget gennemsigtighed i forhold til den offentlige høringsproces.

Derudover skal jeg nævne, at der på grundlag af Råstofloven er udarbejdet retningslinier for udarbejdelse og behandling af de såkaldte VVM redegørelser. I retningslinierne er der blandt andet fastlagt krav om offentlig høring af VVM redegørelser og om selskabernes pligt til at bearbejde resultaterne af den offentlige høring i færdiggørelsen af en VVM redegørelse. Det er Naalakkersuisuts vurdering, at reglerne for offentlighedens inddragelse i processen for en

VVM redegørelse i væsentlig grad er en styrke for både borgernes og interesseorganisationernes deltagelse i miljøvurderingen af råstofprojekter.

Det er Naalakkersuisuts umiddelbare vurdering, at de væsentligste mål og hensyn i Aarhuskonventionen faktisk efterleves i dag, i de almindeligt gældende forvaltningsregler samt i de særlige og mere vidtgående regler om blandt andet indsigt, deltagelse og klageadgang, der er indført på miljøområdet.

Umiddelbart vurderer Naalakkersuisut, at en fuldstændig implementering af Aarhuskonventionen på nuværende tidspunkt risikerer at blive for tung og administrativt ressourcekrævende, hvor udbyttet af de nye regler risikerer ikke at stå mål med indsatsen.

Det er dog samtidig min opfattelse, at man med passende mellemrum bør vurdere sager som disse, netop ud fra en afvejning af fordele og ulemper: Skal vi fortsat stå uden for konventionen eller skal vi søge den implementeret?

Departementet for Miljø og Natur har derfor i samarbejde med Aarhus Universitet igangsat en undersøgelse af status i den nuværende lovgivning i forhold til Aarhuskonventionen, på tværs af de forskellige sektorer og myndigheder. Formålet med undersøgelsen er at belyse, hvilke dele af konventionen der er implementeret, samt hvilke dele der udestår.

Når undersøgelsen er afsluttet og evalueret ville det efter min opfattelse være godt, hvis jeg kunne få lejlighed til at fremlægge og drøfte dette med Inatsisartuts Frednings- og Miljøudvalg, idet Naalakkersuisut vil tilstræbe en bred fælles forståelse af fordele og ulemper ved at implementere konventionen.

På baggrund af de fremførte bemærkninger skal jeg sammenfattende på vegne af Naalakkersuisut indstille forslaget til forkastelse.